

Fremtid for Amerika og 18. juli 2020 – Nummer fire

Jeff Pippenger

2023-09-19

1863

Budskapet i Daniels bok, kapittel åtte og ni, som er framstilt ved Ulai-elven, ble åpnet i 1798. Profetien i kapittel åtte ble tolket i kapittel ni av Gabriel, men ikke før Daniel hadde framført en bønn som regnes som en av de mest betydningsfulle menneskelige bønnen i Bibelen. I den bønningen viser Daniel at han hadde erkjent at Jerusalems ødeleggelse skulle vare i sytti år, i samsvar med det han hadde oppdaget i Jeremias bok.

I det første året til Dareios, Ahasverus' sønn, av medernes ætt, han som ble gjort til konge over kaldeernes rike, i det første året av hans regjeringstid, forstod jeg, Daniel, ved skriftene tallet på de år som Herrens ord var kommet om til profeten Jeremia, at han ville fullbyrde sytti år over Jerusalems ødeleggelser. Daniel 9:1, 2.

Jeremia identifiserte også at ved slutten av de sytti årene skulle Belsassar dø idet Kyros, Daríos' general, erobret Babylon.

Og hele dette landet skal bli til ødeleggelse og til forferdelse; og disse folkene skal tjene kongen av Babylon i sytti år. Og det skal skje, når sytti år er fullendt, at jeg vil besøke kongen av Babylon og dette folk, sier Herren, for deres misgjerning, og kaldeernes land, og gjøre det til evige ødemarker. Jeremia 25:11, 12.

Daniel erkjente også at de sytti årene med ødeleggelse var en oppfyllelse av en profeti nedtegnet av Moses.

Ja, hele Israel har overtrådt din lov, ja, ved å vike av, så de ikke ville lyde din røst; derfor er forbannelsen utøst over oss, og eden som er skrevet i loven til Moses, Guds tjener, fordi vi har syndet mot ham. Og han har stadfestet sine ord, som han talte mot oss og mot våre dommere som dømte oss, ved å la en stor ulykke komme over oss; for under hele himmelen er det ikke blitt gjort noe slikt som det som er blitt gjort mot Jerusalem. Slik det står skrevet i Mose lov, er all denne ulykken kommet over oss; likevel bad vi ikke ydmykt til Herren vår Gud, så vi kunne vende om fra våre misgjerninger og forstå din sannhet. Daniel 9:11–13.

«Eden» som Israel hadde brutt, og som frembrakte «forbannelsen», var «sju tider» i 3 Mosebok 26. Ordet som er oversatt med «sju tider» i 3 Mosebok 26, er det samme hebraiske ordet som er oversatt med «ed» i Daniel 9. Moses' ed, representert ved ordet oversatt som «sju tider», er den første tidsprofetien som ble oppdaget av William Miller, og den var den første av hans grunnleggende sannheter som ble satt til side i 1863. William Miller representerte Elia, og dette blir bekreftet av Profetiens Ånd.

«Tusener ble ledet til å ta imot sannheten som ble forkynt av William Miller, og Guds tjenere ble oppreist i Elias' ånd og kraft for å forkynne budskapet.» Early Writings, 233.

I 1863 tok Millerittbevegelsen slutt idet de som tidligere hadde vært i bevegelsen, begynte Syvendedags Adventistkirken. Da de begynte som en kirke, tok bevegelsen slutt. Den tok slutt da de drepte Moses, slik det er framstilt i «de sju tider» i 3. Mosebok tjueseks, og da de samtidig drepte Elia, budbæreren som hadde framlagt Moses' «ed» for bevegelsen. Moses og Elia ble begge drept i 1863 og skulle ikke oppstå igjen før etter 11. september 2001, da Gud førte bevegelsen Future for America tilbake til de gamle stiene.

Future for America erkjente 11. september 2001 som ankomsten av det tredje ve, og det som stadfester at identifikasjonen av Islams angrep den 11. september var korrekt, er historien om de to første veene slik de ble identifisert av millerittene, hvilket er særskilt fremstilt på både pionerkartet fra 1843 og fra 1850. Ved å vende tilbake til millerittenes historie for å stadfeste Islams moderne rolle, åpnet Herren deretter Future for Americas forståelse av «de syv tider» i Tredje Mosebok tjueseks, som er grafisk fremstilt på begge kartene i den midterste kolonnen. Og på begge kartene er sentrum i den midterste kolonnen korset. Da Gud ledet i utarbeidelsen av begge Habakkuks tavler, sørget Han for at Moses' «ed», «de syv tider» i Tredje Mosebok tjueseks, var sentrum for alle de andre profetiske fremstillingene, og at Kristus på begge tavlene var plassert i selve sentrum.

Dette stemte overens med en tidsperiode som finnes i en annen profeti, og som ble tolket av Gabriel i kapittel ni i Daniel, hvor det ble fastslått at Kristus skulle stadfeste pakten med mange i én uke.

Og han skal stadfeste pakten med de mange i én uke; og midt i uken skal han gjøre slutt på slaktoffer og grødeoffer, og på grunn av ødeleggelsens styggedommer skal det bli gjort øde, helt inntil fullendelsen; og det som er fast bestemt, skal bli utøst over det ødelagte. Daniel 9:27.

En profetisk uke er to tusen fem hundre og tjue symbolske dager, og profetien som Gabriel forklarte, identifiserte at Kristus skulle korsfestes i «midten», eller sentrum, av disse to tusen fem hundre og tjue symbolske dagene. Kristus er sentrum i «de tjuefem tjue» på begge Habakkuks tavler, og også i den uken da Han stadfestet pakten med de mange.

I 1863 begynte adventismen som en kirke, og den millerittiske bevegelsen, som hadde vært utrustet med Elias' ånd, ble drept. Den millerittiske bevegelsen forsto at de, i sammenhengen med de sju menighetene i Åpenbaringen, hadde vært den filadelfiske menighet. De som skilte seg fra dem etter den store skuffelsen i 1844, ble da identifisert som laodikeere. I 1856 begynte James White en serie artikler i Review and Herald hvor han påviste at bevegelsen som hadde begynt som Filadelfia, var blitt Laodikea, og at medlemmene derfor måtte søke det legemiddel som ble tilbudt den laodikeiske menighet. Samme år, i den samme publikasjonen, utga James White en serie artikler skrevet av Hiram Edson om den to tusen fem hundre og tjue år lange profetien i Tredje Mosebok tjueseks. Artiklene ble aldri fullført.

Da Herren førte bevegelsen Future for America tilbake til de gamle stier etter 11. september 2001, ble artiklene av Edson gjenoppdaget, og for første gang i historien ble begge periodene på to tusen

fem hundre og tjue år erkjent som to forbannelser. Den ene mot de nordlige ti stammene og den andre mot de sørlige to stammene. Miller hadde identifisert de syv tider mot det sørlige riket Juda, men Edson identifiserte de syv tider mot det nordlige riket Israel. Future for America så at begge skulle anvendes. Når de to adspredelsene sammenføres, frembringer de profetisk lys som verken Miller eller Edson noen gang hadde erkjent.

Da Herren førte Future for America tilbake til de gamle stier etter 2001, kom Moses' «ed» tilbake til liv og stod på sine føtter. Budskapet knyttet til «eden» ble da fremstilt av den tredje engels budbærere, slik det hadde blitt fremstilt og forbilledliggjort av den første engels budbærere. Future for America var bevegelsen som forkynnte budskapet fremstilt ved «Moses» i «Elias'» kraft, og Elias avla tydelig Moses' vitnesbyrd inntil avslutningen av en serie framstillinger med tittelen Habakkuks tavler, som ble fullført omkring 2012. Da denne serien av framstillinger tok slutt, steg dyret fra avgrunnen opp for å føre krig mot Moses og Elias. Denne krigføringen begynte da Future for America besluttet å stanse det arbeidet det hadde utført siden 1996, og begynne en skole, som det i sitt hovmod kalte Profetenes skole. Bedre ville det ha vært å kalle skolen de falske profeters skole!

Kaoset og forvirringen som fulgte da skolen begynte å tillate at de som aldri var blitt stadfestet av Herren som Hans budbringere, introduserte sine egne ideer, endte med Future for Americas død den 18. juli 2020. På det tidspunktet var Moses og Elia blitt drept i gatene.

Og når de har fullført sitt vitnesbyrd, skal dyret som stiger opp av avgrunnen, føre krig mot dem og overvinne dem og drepe dem. Og deres døde legemer skal ligge på gaten i den store stad, som i åndelig forstand kalles Sodoma og Egypt, hvor også vår Herre ble korsfestet. Åpenbaringen 11:7, 8.

Det vitnesbyrdet som er troverdig, er det vitnesbyrdet som tok slutt ved avslutningen av serien med tittelen Habakkuks Tavler. Deretter angrep dyret. Jeg har ingen anelse om hvem som følger disse nåværende artiklene, men jeg antar at det i like stor grad består av Future for Americas fiender som av dem som fremdeles forsøker å komme til rette med skuffelsen den 18. juli. Jeg forventer derfor at de som tilhører den kategorien jeg definerer som fiender, vil påpeke hvor egenytting denne anvendelsen av profetisk historie fremstår for dem. Så være det. Tiden er altfor kort til å late som om Future for Americas historie ikke tydelig er identifisert som den bevegelsen som har vært forebildet ved millerittbevegelsen, og den er altfor kort til å late som om det mangelfulle laodikeiske menneskelige sendebudet som ble oppreist til å gå foran i den bevegelsen, ikke var forebildet ved William Miller.

Miller var en filadelfier, og jeg kom inn i adventismen fra verden i 1975, og er således en bekreftet laodikeisk adventist. Min livshistorie vitner om dette faktum. Når dette er sagt, har himmelens barmhjertige Gud nylig pålagt meg å nedskrive budskapet som Han nå åpenbarer, og sende det til menighetene. Hans påbud kom med løftet om at når Han oppvekker Moses og Elia, skal de oppvekkes som filadelfiere, ikke som laodikeere. Bevegelsen som begynte i den millerittiske historien, var Filadelfias tid, som til sist gikk over i Laodikea i 1856, da den begynte prosessen med å forkaste grunnvollene som var lagt av millerittene. Forkastelsen begynte med at den nye

utviklingen av lys, tilbudt gjennom Hiram Edsons penn, ble satt til side. Sju år senere, i 1863, ble Elias bevegelse, som hadde framlagt Moses' budskap, drept. Samtidig som bevegelsen ble drept, ble en kirke innført for å erstatte bevegelsen. Moses og Elia ble drept ved begynnelsen av adventismen, og de ble drept igjen ved avslutningen av adventismen.

Ved slutten av det profetiske Laodikea ble synet om Hiddekel-elven i 1989 forseglet opp, og en bevegelse begynte som var født av en laodikeisk mor. Herren ble ikke tatt på sengen, og Han visste at Han ville fullføre sitt verk med de tre englene slik Han begynte det. Han ville avslutte det med en bevegelse av filadelfiere, slik Han begynte det, og for å gjøre dette måtte bevegelsen, som ved fødsel var laodikeisk, drepes og oppstå som filadelfiere. Ved dette ville bevegelsen som ble ført ut av den laodikeiske menighet, bli den åttende som er av de syv, i selve den historie hvor den trefoldige union også skulle bli den åttende som er av de syv. Og i den samme historie skal republikkanismens horn også erfare en oppstandelse som den åttende som var av de syv og hadde blitt drept av Egypts og Sodomias «woke-isme», men den profetiske linjen vil bli behandlet senere i artiklene.

Og mennesker av folkene og slektene og tungemålene og nasjonene skal se deres døde legemer i tre og en halv dag, og ikke tillate at deres døde legemer blir lagt i graver. Og de som bor på jorden, skal glede seg over dem og fryde seg, og skal sende gaver til hverandre; fordi disse to profetene plaget dem som bodde på jorden. Og etter tre og en halv dag kom livets Ånd fra Gud inn i dem, og de stod på sine føtter; og stor frykt falt på dem som så dem. Åpenbaringen 11:9–11.

Future for America ble ikke lagt i graven; det lå bare der i gaten hvor det var blitt drept, mens dets fiender gledet seg over dets tilsynelatende død. Likevel: «Og etter tre og en halv dag kom livsånden fra Gud inn i dem, og de stod på sine føtter.» Tiden er ikke lenger, så de tre og en halv dagene er et symbol på tolv hundre og seksti dager eller år, som i Åpenbaringen tolv, vers seks og fjorten, representerer ørkenen hvor helligdommen og hæren ble tråkket ned. Hvis de hadde blitt lagt i graven, ville de ikke ha vært i en gate hvor de kunne bli tråkket ned. Nedtråkningen av Future for America er ikke bare en symbolsk periode, men den er den symbolske perioden for budskapet om de «sju tider», representert ved Moses' ed.

Og de skal falle for sverdets egg og bli ført bort som fanger til alle folkeslag; og Jerusalem skal bli nedtrådt av hedningene inntil hedningenes tider er fullendt. Lukas 21:24.

Jerusalem er blitt nedtrådt tre ganger. Først av Babylon fra 677 f.Kr. til 607 f.Kr. Den andre nedtrækningen var ved det hedenske Roma fra 66 e.Kr. til 70 e.Kr. Den tredje gangen var ved det åndelige Roma fra 538 til 1798. Hedningenes nedtrækking av Jerusalem, slik den er identifisert i Lukas tjueén, var de tolv hundre og seksti årene med pavelig herredømme. Åpenbaringen elleve, hvor vi finner Moses' og Elias' vitnesbyrd, innledes med identifikasjonen av denne tidsperioden.

Og det ble gitt meg et rør som lignet en stav; og engelen sto der og sa: Reis deg og mål Guds tempel og alteret og dem som tilber der. Men forgården som er utenfor templet, la den være utenfor, og mål den ikke; for den er gitt til hedningene, og den hellige stad skal de trække under fot i førtito måneder. Åpenbaringen 11:1, 2.

Befalingen til Johannes om å måle templet og dem som tilber der, representerer dommens begynnelse i 1844, for de to foregående versene viser at Johannes hadde erfart bitterheten ved den store skuffelsen i 1844; deretter, etter at han får vite at han igjen må utføre arbeidet med å forkynne budskapet, viser det første verset i kapittel elleve at dommen nettopp har begynt.

«Tiden er kommet da alt som kan rokkes, skal rokkes, for at de ting som ikke kan rokkes, må bli stående. Hver sak kommer opp til granskning for Gud; for han måler Guds tempel og dem som tilber derinne. 'Dette sier han som holder de sju stjerner i sin høyre hånd, han som vandrer midt iblant de sju gullstaker: Jeg vet om dine gjerninger.... Men jeg har imot deg at du har forlatt din første kjærlighet; kom derfor i hu hvorfra du er falt, og omvend deg, og gjør de første gjerninger; ellers kommer jeg snart over deg og vil flytte din lysestake bort fra sitt sted.' 'Omvend deg; ellers kommer jeg snart over deg og vil stride mot deg med min munns sverd. Den som har øre, han høre hva Ånden sier til menighetene: Den som seirer, ham vil jeg gi å ete av den skjulte manna, og jeg vil gi ham en hvit stein, og på steinen et nytt navn skrevet, som ingen kjenner uten den som får det.'» The 1888 Materials, 1116.

Ettersom Johannes fremstiller åpningen av den undersøkende dom i 1844, får han beskjed om å utelate forgården til tempelet, for den er gitt til hedningene, som skulle trække ned den hellige stad i tolv hundre og seksti år. Lukas tjueén angir at hedningene skulle trække ned Jerusalem inntil hedningenes «tider» var fullendt. Johannes har i kapittel elleve nettopp angitt at tiden da Jerusalem ble tråkket ned av hedningene, var historien fra 538 til 1798. Johannes betegner denne perioden to ganger i kapittel tolv som ørkenen, et tidsrom som menigheten flyktet inn i for å unngå den forfølgelsen som ble brakt av paven.

Når Moses og Elia blir drept og blir liggende på gaten for å bli tråkket ned i en periode på tre og en halv dag, skal de tre foregående historiene da Jerusalem ble tråkket ned, forstås som forbilder på denne tidsperioden. I Lukas tjueen skulle hedningene trække ned den hellige stad inntil hedningenes «tider» var fullendt.

Slik identifiserer Lukas mer enn én hedningenes tid, men vi vet at hedningenes tid ble fullbyrdet i 1798. Den første «hedningenes tid» begynte i 723 f.Kr., da det nordlige riket Israel ble tråkket ned av Assyria. Denne nedtrækningen innledet en tramping under en hedensk makt og fortsatte inntil 538, da den pavelige makt førte verket videre inntil 1798. Hedenskapen spredte og tråkket ned det bokstavelige Israel, og pavedømmet spredte og tråkket ned det åndelige Israel. Hedningenes «tider» representerer de to tusen fem hundre og tjue år i Tredje Mosebok tjueseks, som representerer to perioder med nedtrækning. Den første ble utført av hedenskapen, slik den er representert ved Assyria, deretter Babylon, deretter det hedenske Roma. Deretter var den andre ødeleggende makten, som Miller identifiserte i den hellige profetiske rammen han benyttet, pavedømmet, som skulle fortsette nedtrækningen inntil 1798. Nedtrækningen ved både hedenskapen og pavedømmet er selve spørsmålet som reises i den himmelske dialogen som frembringer svaret som er Adventismens grunnlag og sentrale søyle.

Da hørte jeg en hellig tale, og en annen hellig sa til den som talte: Hvor lenge gjelder synet om det stadige offer, om ødeleggelsens overtredelse, så både helligdommen og hæren blir gitt til å trampes ned? Og han sa til meg: Inntil to tusen og tre hundre dager; deretter skal helligdommen

bli rensset. Daniel 8:13, 14.

Engelen Gabriel og andre engler ledet Miller til å forstå at «det daglige» representerte hedenskapet, og at «ødeleggelsens overtredelse» representerte pavemakten. Både hedenskapet og pavemakten skulle trampe ned helligdommen og hæren. Derfor er hedningenes «tider», som Lukas viser til, de to periodene med nedtramping på ett tusen to hundre og seksti år, som til sammen er de syv tider i Tredje Mosebok tjueseks.

Budskapet om Moses' «ed» ble drept i 1863, sammen med budbringeren Elia, som hadde framlagt Moses' budskap. Både Moses' budskap og Elia-budbringeren ble oppreist igjen etter 11. september 2001. Etter at Moses' budskap på ny ble forkynt av Elia, ble de begge drept og deretter latt ligge på gaten og ikke begravet i ett tusen to hundre og seksti dager; dette er en direkte forbindelse til budskapet om «de sju tider», som Daniel kaller Moses' «ed». Bevegelsen og budbringeren som gjentar Elias budskap om Moses, slik dette er forbildet ved Miller og millerittene, vil til sist reise seg på sine føtter og bli oppreist.

Og etter tre og en halv dag kom livets Ånd fra Gud inn i dem, og de stod på sine føtter; og stor frykt falt på dem som så dem. Og de hørte en høy røst fra himmelen som sa til dem: Kom hit opp. Og de steg opp til himmelen i en sky; og deres fiender så dem. Åpenbaringen 11:11, 12.

Vi vil behandle denne sannheten i den neste artikkelen.